

پرسش و پاسخ در مورد ابتلا به اچ آی وی

اچ آی وی چیست؟

اچ آی وی یک بیماری ویروسی است که از طریق تماس جنسی، خون آلوده و از مادر به کودک منتقل می شود. بدون مداوی، این بیماری به شدت منجر به تضعیف سیستم ایمنی خواهد شد و ممکن است عفونت های مختلفی ایجاد کند. این بیماری در صورت عدم مداوی می تواند کشنده باشد. اچ آی وی در سراسر جهان شیوع یافته است اما در برخی کشورها شایع تر است.

آیا باید معاینه اچ آی وی بدهم؟

اگر اهل کشوری هستید که در آن میزان شیوع این بیماری زیاد است، به شما یک معاینه رایگان اچ آی وی پیشنهاد می شود. این تست داوطلبانه است. اگر در موقعیتی بوده اید که در معرض خطر ابتلا به بیماری اچ آی وی قرار داشتید (به بخش چگونه به اچ آی وی مبتلا می شوم؟ مراجعه کنید) می توانید برای انجام یک آزمایش رایگان اچ آی وی، درخواست دهید.

با مداوی موثری که امروزه ارائه می شود، بسیاری از افراد مبتلا به اچ آی وی با کاهش خطر ابتلا به بیماری جدی، به مدت طولانی زندگی خواهند کرد. بنابراین اطلاع از ابتلای شخص به بیماری اچ آی وی یک مزیت محسوب می شود چرا که با اطلاع از این مسئله می توان مداوی را هرچه سریعتر آغاز کرد. آگاهی شخص از ابتلا به بیماری اچ آی وی، نیز بدین معنا است که فرد می تواند مانع از سرایت این بیماری به دیگران شود.

اچ آی وی چگونه انتقال می یابد؟

اچ آی وی در خون و مایعات بدن فرد آلوده یافت می شود. تماس جنسی، رایج ترین روش سرایت این بیماری است و از طریق رابطه جنسی محافظت نشده از راه واژن/ مقعد رخ می دهد. رابطه جنسی از مقعد بدون کاندوم بالاترین خطر تلقی می شود. در صورتیکه به بیماری مقاربتی دیگری مبتلا باشید، خطر ابتلا به اچ آی وی افزایش می یابد.

اچ آی وی همچنین ممکن است هنگام مصرف مواد مخدر از طریق سرنگ، سوزن مشترک و دیگر تجهیزات فردی دیگر انتقال یابد. عفونت همچنین در نتیجه انتقال خون قبل از انجام آزمایش اچ آی وی روی خون اهداء کننده سرایت می یابد. اچ آی وی در موارد نادر ممکن است هنگام تماس خون با غشاء های مخاطی یا زخم پوستی قابل رویت انتقال یابد.

خطر انتقال عفونت از مادر به کودک در دوران حاملگی، زایمان و شیردهی حدود ۳۰ درصد است. با مداوی زن باردار و کودک در اولین هفته پس از زایمان، خطر انتقال ممکن است به زیر ۱ درصد کاهش یابد. به تمام زنان باردار در نروژ یک آزمایش رایگان اچ آی وی پیشنهاد می شود.

علائم و نشانه های HIV چیست؟

اکثر افراد آلوده به اچ آی وی در چند سال اول علائم اندکی دارند یا بدون علائم هستند. ظرف گذشت ۲ الی ۴ هفته زمان از ابتلا، برخی افراد (تقریباً نیمی از افراد آلوده) دچار عفونت اولیه می شوند که معمولاً ظرف ۳ هفته رفع می شود. علائم می تواند شامل تب، علائم مشابه آنفولانزا همراه با درد گلو، بثورات جلدی و تورم غدد لنفاوی باشد. پس از چندین سال، به علت ابتلا به عفونت های مختلفی که فرد ممکن است در نتیجه کاهش توانایی ایمنی بدن دچار شود، این بیماری ممکن است منجر به مشکلات متعددی شود.

چگونه می توانم از خودم در برابر عفونت اچ آی وی محافظت کنم؟

مهم ترین اقدام برای محافظت از خود در برابر عفونت اچ آی وی، استفاده از یک کاندوم هنگام رابطه جنسی از راه واژن یا مقعد است. هرکسی که از سرنگ استفاده می کند باید از سرنگ و سوزن تمیز استفاده کند. نباید از یک سرنگ مشترک با افراد دیگر استفاده کرد.

در صورتیکه نتیجه آزمایش اچ ای وی من مثبت باشد تحت چه نوع پیگیری های تداوی قرار خواهم گرفت؟

به شما جلسه گفتمان و مشاوره ارائه خواهد شد و درخصوص آزمایش اچ ای وی جلسه مشاوره برگزار خواهد شد. اگر نتیجه آزمایش اچ ای وی مثبت باشد (به این معنا که به اچ ای وی مبتلا هستید)، به یک متخصص بیماری های عفونی ارجاع داده خواهید شد.

تداوی رایگان است. توصیه می کنیم که هرچه سریعتر تداوی را آغاز کنید. در حال حاضر هیچگونه تداوی تغذیه ای وجود ندارد که بتواند این ویروس را ریشه کن کند. تداوی، توانایی سلول برای تکثیر خود در بدن را مورد هدف قرار می دهد. اکثر افرادی که تحت تداوی قرار دارند می توانند زندگی عادی داشته باشند. تداوی تمام عمر ادامه خواهد داشت.